தத்துவவிவேசினி

இந்துசுவக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 35.] MADRAS :—SUNDAY AUGUST, 29, 286. A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

வேதம்பிரமாணந்தானு.	வேதசிவாகமம்.
நாஸ்திகக்கொள்கை.	மெய்யறிவு.
கல்லுராதன்.	கைத்தொழில்.
தேவதைகளைச்செய்தல்.	விளம்பரம்.

109

வேதம்பிரமாணந்தானு.

சென்றஆதிவாரம் திருவல்லிக்கேணி கங்கை கொண்டான் மண்டபத்தில்செய்த மதவிஷயமான உபந்யாசத்தில் ஸ்ரீ - உ - வே - சிற்ருத்திக்காடு ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமிகள்சொல்லியதாவது— ‘வேதமானது பரமபுருஷனைப்பற்றிய சாத்திரம்; அதில் சொல்லுங்கர்மம் என்பது பகவானுடைய ப்ரீதி; அதர்மந்தான் பகவானுடைய அப்ரீதி; வேதம் அனுதி; சிலகாலம்மறைந்திருந்தது. அப்போது ரிஷிகளுடைய மார்வமென்னுங்கோயிலில் நித்தியவாசஞ் செய்துகொண்டிருந்தது. வேதத்தைச்சர்வேஸ்வரன் பிரமனுக்கு உபதேசித்தபொழுது தானென்றைப்புதிதாய் நிர்மித்துச்சொன்னானல்லன். எத்தனை பிரம்மகற்பமானாலும் வேதத்தில் ஓர்சொல்லேனும எழுத்தேனும்மாருது. இராவணன் “இராவணப்பட்டு” என்னும் ஓர்கிரந்தம்செய்திருக்கிருன். அதில் வேதத்திலுள்ள எழுத்தித்தனையென்றும் சொல் இத்தனையென்றும்வாக்கியம்முதலியவைகள் இவ்வளவுதானென்றும் கணக்கிட்டுப் பிரித்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது.”

வேதம் அனுதியேல் அதை ஆக்கியோன் ஒருவனும் இல்லையென்ருகிறது. பரமபுருஷனைப்பற்றியசாத்திரமே வேதமென்றமையால் அவ்வேதம் அப்பரமபுருஷனுலேனும் அல்லது அப்பரமபுருஷனுடைய குணனுபவத்தைக்கண்ட மற்றெவராலேனும் செய்யப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். வேதம் அனுதியென்றமையால் தனுகரணதிகளையுடைய பிராணிகளெல்லாம் அதற்குப்பிந்தியே உண்டாயிருத்தல்வேண்டும். பிந்தியுண்டான ஒருவர் முந்தியுள்ளவேதத்தைச் செய்திருக்கமாட்டார். ஆனல் அப்பரமபுருஷனே வேதத்தைச்செய்திருத்தல்வேண்டும். அவன்செய்திருப்பனேல், அவ்வேதம் அவனுல் செய்யப்படு பொருளாகின்றமையால் அதற்குக் கர்த்தாவோடு சமத்துவம்பாராட்டி அனுதித்துவம் கற்பித்தல்கூடாது. ஏனெனில் செய்வோன் இருக்கைக்குப்பிந்தியதே செய்யப்படுபொருளாகலால், அதைஅப்பரமபுருஷனும் செய்திலனெனின், அதற்குச்சொருபலக்ஷணமும் இருந்தவிடமும் ஏற்படல்வேண்டும். அதுசத்தசொரூபமெனின், சத்தம்மூர்த்தபூதியங்களின் அதிட்டிப்பேயாதலால் அச்சத்தத்திற்கு முந்தி மூர்த்தபூதியம் (Matter) இருந்திருத்தல்வேண்டும். அப்போது மூர்த்தபூதியம்காரணமும்சத்தம்காரியமுமாகின்றது. ஆகவே, காரணத்தைவிட்டு அதற்குப்பிற்பட்டகாரியத்திற்கு அனுதித்துவங்கற்பித்தல் தருக்கசாத்திரத்துணிபும் யோசனுபுருஷத்துவமும்அன்று. ஆதலால் வேதம்அனுதியென்றது பிழைபட்டொழியும். பரமபுருஷன் ஒருவன் உளனேஇலனேவென்று சந்தேகிக்கும் சந்தேகிகளுக்கு அப்பரமபுருஷன் இன்னனென்றும அவன் இலக்கணம் இன்னவென்றும், அவனைஇனனவாறுகாணலாமென்றும், அவனைநாம்கண்டதுபோலவே இன்னின்னர் கண்டிருக்கின்றனரென்றும் நிரூபிக்காமல் ஒருபரமபுருஷனுளனென்ருல் அவர்களுக்கு எவ்வாறு விளங்கும்! எங்ஙனம் மனேதிடமும் நிச்சயமும் உண்டாகும்! இப்படியே இவ்விந்துதேசமல்லாத பிறதேசத்தவர்களும் தங்கள்தங்கள் சமயத்தையே பெருமைபாராட்டித் தங்கள்தங்கள் கடவுளருக்கே அனுதிநித்தியத்துவம் கற்பிக்கின்ருர்கள். அவர்களைக்காட்டினும் மேலையஉபந்யாசத்தில் என்னவிசேஷம்கண்டோம். இவ்வளவு ஆக்ஷேபங்களுக்கும் இடம்கொடுக்கின்றமையால் வேதம்எப்படிபிரமாணமாகும்.

பரமபுருஷனும், வேதமும் அனுதியென்பது சாத்தியம்என்றுகாட்டும்படி யோர்உபமானகதைசொல்கின்ருர்.—

ஒருவன் சொம்பு, கம்பளி யிரண்டையு மோரிடத்தில்வைத்துவிட்டு ஸ்நானஞ் செய்துவிட்டுவந்து சொம்புகம்பளியைத் தேடிக்காணுமல் அலைந்து கொண்டிருக்கையில், ஒரு வழிப்போக்கன் என்னப்பாஅலைகிருயென்றுகேட்க, அவன்சொம்புகம்பளிகாணமற்போயிற்றென்ருனும்; இவன் சொம்புஎங்கேவைத்தாயென்ருனும், அவன்கம்பளியிருந்தவிடத்திலென்ருனும், கம்பளியெங்கேவைத்தாயென்ருனும், சொம்புவைத்தவிடத்திலென்ருனும், இப்படியேசொம்புகம்பளிஇரண்டும் ஒன்றையொன்றுபற்றிநின்றதுபோல வேதமும் ஈஸ்வரனுமெனக்கொள்ளவேண்டுமாம். இந்தஉபமானம் கடவுள்உண்டு வேதமும் உண்டென அங்கீகரித்துக்கொண்டு, இவ்விரண்டும் எப்படிஅனுதியாயிருக்கக்கூடுமெனக்கேட்புழி, அதுஇதுபோலவெனவிளக்குதற்கு மாத்திரம் மேலையஉபமானம் ஒருவாறுபயன்படுமேயல்லாமல், “வேதம் பிரமாணமாமா” என்பதற்கு ஒருவாற்ருனும் பொருந்தாது. இப்பேர்ப்பட்டவேதத்தில் என்னமகிமையைக்கண்டுவிட்டோ “இப்பேர்ப்பட்டமகிமையுடைய ஓர்வேதம் பொய்சொல்லுமா! ஒருபொழுதும் சொல்லத்துணியாது. பொய்யல்லவென்பதை அதில் சொல்லியபடி செய்துபார்த்து அதுபலிக்குமேல் மெய்யென்று நம்பத்தானேவேண்டும், அது கலியின்கொடுமையால் ஒருவேளை பலிக்காமற்போயிற்று. அப்பொழுதென்ன! அப்பொழுதும் வேதத்தில்சொல்லியபடி நாமனுஷ்டித்தோமோ யில்லையோ அனுஷ்டிக்காததினுல்தான் பயனில்லையென்று நாம் நினைக்கவேண்டுமேயல்லது இதுபொய்தான், மெய்யென்று மெய்ப்பிக்கிறதற்கு வேறுசாக்ஷிவேண்டுமென்ருல் அப்புறம் அதற்கின்னொரு சாக்ஷிவேண்டும் அதற்கு வேருெரு சாக்ஷிவேண்டும், இப்படி யனவஸ்தையாய் போய்க்கொண்டிருக்குமாதலின், எப்படி ஒருவிளக்கு சுயம்பிரகாசமாய்நின்று பிறவஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதோ அதுபோல வேதம் சுயம்பிரகாசமாய் நல்லது தீயதென்பதைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது என்று திருப்தியடையவேண்டியது” என்கிருர். திருடருக்கெல்லாம் நற்புத்திவரும்படிச் சிக்ஷைசெய்கிற அதிகாரியாயிற்றே, அவன் திருடுவானு வென்பதும் ஓர்நியாயந்தானு? எத்தனையோ அதிகாரிகள் திருடி தெண்டனையடைந்திருக்கின்ருர்களே. இன்னும் அவர்களால் தெண்டிக்கப்படத்தக்க திருடரின் திருட்டைக்காட்டினும் அவர்கள் திருட்டு பெருந்திருட்டாக விருக்கின்றதே. வேதத்திற்கு விளக்கைப்போல சுயம்பிரகாசமுண்டேல், அது கிரேதாயுகத்திலும் கலியுகத்திலும் ஒரேதன்மையான ஒளியையல்லவோ கொடுக்கும். அதைக்காலமென்செய்யும். கிரேதாயுகத்தில் சுட்டகொள்ளி கலியுகத்தில் சில்லென்று குளிர்ந்திருக்குமோ? இதுபோல கலியுகத்தில் பலிக்காதவேதம் கிரேதாயுகத்தில் பலித்ததென்பது என்ன நிச்சயம். அவ்வேதத்தை அனுஷ்டித்துப் பலன்கூடாதபோதும் அனுஷ்டிப்பின்மேல் தோஷம் சொல்லவேண்டுமேயல்லாமல் வேதத்தின்மேல் தோஷம்சொல்லப்படாதென்பது என்ன அபிமானமோ என்ன நியாயமோ? ஒன்றைநம்புவதற்கு சாக்ஷிவேண்டுமென்ருல் அதைநம்புவதற்கு இன்னொரு சாக்ஷிவேண்டுமென்றும், அதற்கு மற்ருெருசாக்ஷிவேண்டுமென்றும் மேலுமேலும் சென்று அனவஸ்தா தோஷம் விளையுமென்பதனுல் சாக்ஷியேயில்லாமல் நம்பச்சொல்கின்ருர்போலும். இதை வாசிக்கும் நண்பர்களே; நீங்கள் கோர்ட்டு கச்சேரிகளுக்குப் போகும்போது உங்கள் விவாதத்திற்குச் சாக்ஷிகொண்டுபோகாமலே போங்கள். நியாயாதிபதி சாக்ஷியெங்கென்ருல், சாக்ஷிமெய்யென்பதற்கு வேறுசாக்ஷிவேண்டுமாதலால் அது அனவஸ்தா தோஷத்தில் முடியும், ஆதலால் சாக்ஷியில்லாமலே நம்பித் தீர்ப்புகொடுக்கும்படிச் சொல்லுங்கள், அதற்கு என்னவிடை பிறக்கிறதென்று கண்டுகொள்ளுங்கள்.

இதுநிற்க,சாதிபேதம் இருக்கவேண்டியதென்றும் அது அப்பரமபுருஷனுல் ஏற்படுத்தப்பட்டதேயென்றும், இவ்வுலகத்தில்மாத்திரமல்ல தெய்வலோகத்திலும் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வை

சிய சூத்திரர் இருக்கின்றார்களென்றும், இந்த ஜாதிபேதத்தைப்பற்றிக் கிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்கு கீதையில் சொல்லியிருக்கிறாரென்றும் ஆதலால் சாதிபேதம் அவசியம் இருக்கவேண்டுமென்றும் ஷை உபந்நியாசி சொல்லுகின்றார். தேவர்களெல்லாம் யாதொரு பேதமும் பாராட்டாமல் அனேக ஆவர்த்தியில் சம்பந்தியாய் போஜனம்செய்தார்களென்றும் காந்தர்வ ஸ்திரீகளை தேவர்கள் மணந்தார்களென்றும் பலவாய்ப் புராணங்கள் முறையிடுகின்றன. கண்ணன் கீதாஉபதேசம்செய்தபோது, சகலஜாதி வேறுபாடுகளும் கட்டுப்பாடேயல்லாமல் வேறல்ல, எல்லாம் ஒன்றே, இவர் பகைஞர் இவர் உறவினரென்பதெல்லாம் மாயாச்சம்பந்தமே யல்லாமல் உண்மையல்ல. எல்லாம் நானேயாக விருக்கிறேன் என்று உபதேசித்தவர் இதற்குமாறாய சாதிபேதம் இருக்கவேண்டுமென்று உபதேசித்தது சாத்திரக் கருத்துக்கே முழு விரோதமாகின்றது. ஆதலால் சாதிபேதம் கற்பனையேயல்லாமல் உண்மையல்ல.

நாஸ்திகக்கொள்கை.

நமது தலைவர்களையும் நமது நோக்கத்தையும்பற்றிப் புறட்டுபேசி சுவக்கியான அபிவிர்த்தியைத் தடுப்பதற்குக் கிரிஸ்தவர்களும் மற்ற எதிரிகளும் தங்களாற்கூடுமான முயற்சி செய்துகொண்டுவருகிற இக்காலத்தில் நமது சரியான கொள்கையை விளக்கமாகத் தெரிவிப்பது மிகவும் அவசியமாயிருக்கிறது. சுத்தலவுகீகர்களாகிய நாம் தங்களுக்கு இன்னதென்று எவ்வளவேனுந் தெரியாததை மிகவும் ஊர்ச்சிதமாய் ஸ்தாபிக்கிற அந்தப் பெருத்தகும்போடு சேர்ந்தவர்களல்ல. ஜீவன் உற்பத்தியைப்பற்றியாவது கடவு ளிருப்பைப்பற்றியாவது உண்டாகிற சகல கேள்விகளுக்கும் நமது விடையானது "எனக்குத்தெரியாது" என்பதே. தெரியாதவிஷயங்களில் நாம் ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்களாயும் கற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களாயு மிருக்கிறோம். நியாயத்திற்கும் தர்க்கத்திற்கும் அடங்கிநிற்கிற சகலத்தையும் சுத்தலவுகீகர்களாகிய நாமஒத்துக்கொள்ளுகிறோம், கண்மூடியான சித்தாந்தங்களையும் கர்னபரம்பரையான கதைகளையும் நிராகரிக்கிறோம். ஜனசமூகப் பிரயோசனத்துக்கடுத்த விஷயங்களிலே கூடியவரையில் உள்நுழைந்து பாடுபடச் சித்தமாயிருக்கிறோம்; மடமை, மூடபக்தி யென்னும் அடிமைத்தனத்தினின்று மனிதனை மீட்பதாகிய உயர்ந்தபடிப்பிலே (முக்கியமாய் உண்மையான சாஸ்திரப்படிப்பிலே) நமது நோக்கத்தையும் அபேட்சையையும் நாட்டுகிறோம். துரைத்தனவிஷயத்திலோ, நாமும் அதை அபேட்சிக்கிறவர்களாகவே யிருக்கிறோம்; ஆனால், தங்கள் குடும்பங்களை யாளுவதற்கு இன்னும் சக்திபோதாதிருந்தும், சுயப்பிரதேச ஆளுகையை ஒருமிக்க அபேட்சித்து ஆர்ப்பாட்டஞ்செய்கிற உற்சாகமுள்ள பிரபுக்களோடு சேர்ந்தவர்களல்ல. நமது தேசத்தவர்களில் பெரும்பாலார் (தாராளமான கல்வித்தேர்ச்சி யென்கிற வார்த்தைகளின் உண்மையான அர்த்தத்தின்படி) கல்வித்தேர்ச்சி அடைந்தால்மாத்திரமே அப்போது தான் சுயப்பிரதேச ஆளுகை சாத்தியப்படுமென்பது நமது அபிப்பிராயம்.

மானிடருக்கு நன்மைசெய்வதுதான் நமதுமதம்—"உலகமுழுதுமே எனதுதேசம், நன்மைசெய்வதே எனதுமதம்" என்று தாமஸ் பெயின் அவர்கள் கொண்டிருந்த சிறந்த கொள்கையின்படி நடக்க நாம் முயலுகின்றோம்.

நியாயப்பிரமாணம், கவனமான ஆராய்ச்சி, அனுபவமென்னும் இம்மூன்றையும்கொண்டு செய்கிற பரிசோதனையே நமது உரைகல். எதுவாவது மற்ற மதஸ்தர்களால் எவ்வளவு தெய்வீகமானதாக எண்ணப்பட்டிருந்தபோதிலும் நமக்கு நிமித்தமில்லை, மேற்படி மூன்றின் பரிசோதனைக்கு நிலைநிற்காத தெதையும் சபலப்படாமல் நிராகரித்துப்போடுகிறோம். ஆகையால், நமக்குக் "கடவுள்" என்பது "எனக்குத் தெரியாது" என்பதற்குப் பிரதிபதமாயிருக்கிறது.—

A. M.

கல்லுநாதன்.

ஐயா,

சைவசித்தாந்தமென்னுந் தலைப்பெயருடைய பத்திரிகையில், "நட்டகல்லில் நாதனில்லையோ" என்று எழுதியிருப்பதற்குத் தங்கள் பத்திரிகையில் நியாயமெடுத்துப்பேசியிருக்கிறது. ஆயினும், ஒரு மனுவு செய்துகொள்ளுகிறேன். நட்டகல்லில் நாதனில்லையோ? என்பதினால், குறட்டுக்கல் முறட்டுக்கல் மிதிகல் முதலிய சகல கல்லிலுந்தான் அந்த நாதனிருப்பன். அதுபற்றியே சில விரதங்களில் அம்மிகுழவியையும் பூசிக்கிறார்கள். அகண்டமா யெங்கும் நிறைந்துள்ள அந்த நாதனுக்கு மனிதனைப்போல, வாய் - கண் - மூக்கு - செவி - தலை - கை-கால் முதலிய அங்கங்க ளேற்படுமாகில், கண்டமாய்விடுகிறதே. எங்கும் நிறைந்துள்ள நாதன் என்னரூபமுடையவன்? கை கால் முதலிய ரூபமுள்ள நாதன் தன்னைப்போல மனிதனைச் சிருஷ்டித்தானோ, அல்லது மனிதன் தன்னைப்போலத் தனக்கொரு நாதனைச் சிருஷ்டித்துக்கொண்டானோ! உள்ளே நாதனிருக்கிற கல்லுக்கு அவயவங்களுண்டானதற்கு காரணன் கம்மியன்தானே. மிதிபடுகிற கல்லைப் பூசிக்கிறார்களோ! அம்மி குழவிகளும் ஒருவித உருவத்தை அனுசரித்தே பூசிக்கப்படுகின்றன. வெறுமையான எந்தக்கல்லையும் பூசியாமல், உருப்பட்டகல்லைப் பூசிப்பதினால், அந்தக்கல் நாதனுயிற்றேயல்லாமல், நாதன் கல்லாகவில்லை. அன்றியும், நாதனை ஆணுருவாகவும் பெண்ணுருவாகவும் ஆண்குறியாகவும் பெண்குறியாகவும் பலவுருவங்கள் சிலையில அமைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அச்சிலைகள் வெறுமையாய் விழுந்துகிடந்தால் அவற்றில் நாதனில்லையென்று, கும்பாபிஷேகம் சம்புரோட்சணைமுதலிய மூலமாய் அச்சிலைகளுக்குப் பிராணப் பிரதிஷ்டைசெய்து, பினபு பூசிக்கிறார்கள். (மந்திரத்தினால் பிராணனை வருவிக்கத்தக்க சக்தி யுண்டாயிருக்கும்போது, கம்மியன் சகாயமில்லாமல், மொத்தாகாரமான கல்லை மந்திரத்தினால் உருப்படுத்தக்கூடாதா?) இசனாலே மற்றக் கல்லுகளில் நாதனில்லையென்றும், அப்படிச் சிரேஷ்டப்பட்ட கல்லுதான் நாதனுயிற்றென்றும் நன்றாய் விளங்குகிறதுமன்றி, கல்லு நாதனல்ல, நாதன் கல்லென்றுசொல்லுகிறவர்கள் நினைப்பது ஒன்றும், சொல்லுவதொன்றும், செய்வது ஒன்றுமாயிருக்கிறது. பற்பலர்பற்பலவாய்த் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றுள் அதையதை சமயத்திற்கேற்றவாறு எடுத்துச்சொல்லுகிறார்களேயன்றி ஒன்றற்கொன்று முரணாயிருப்பதை எவ்வளவேனும் யோசிப்பதில்லை. யோசித்தால்மாத்திரமே கண் திறக்கும். நாதனென்று பொதுவாக ஒருபெயரைச் சொல்லிவிட்டதினால் சைவசித்தாந்தம் நிலைத்துவிட்டதோ? நாதனென்கிற ஒரு பொதுச்சொல்லை யனுசரிப்போமாகில் சித்தாந்தமும் ஒன்றாகத்தானேயிருக்கவேண்டும்? அப்படிக்கன்றி, சைவசித்தாந்தமென்பதினாலே, வைஷ்ணவமுதலிய வேறேசித்தாந்தங்களுண்டெனத் தானே யேற்படுகிறது. அந்த சித்தாந்தங்களுக்கு நாதன்யார்! நாதன் ஒருவனேயாகில் பலசித்தாந்தங்களேன்? பலசமயச்சின்னங்களேன்? பலசித்தாந்தங்களிலும் உண்மையான சித்தாந்தமெது? அருணசலமுதலியார் வாதிக்கிறபடி சைவந்தான்போலும், சித்தாந்தங்கள் பலவாயினும், அவற்றில் விளங்கும் நாதன் ஒருவனே யென்போமாகில், ஒரு சிந்தாந்தக்காரர் மறுசித்தாந்தக்காரரை தூஷிப்பானேன்! சிவனைத் திருமால் ரிஷபமாய்த் தாங்கினானென்றும், கிருஷ்ணனை வீரபத்திரன் தோலையுரித்தானென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே; இதை வைஷ்ணவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார்களா? சிவன்யார்? கிருஷ்ணன்யார்! வீரபத்திரன்யார்! இவர்கள் யாவரும் ஒரேநாதனாயின், நாதனானவன் அவ்சரம் நேரிட்டபோது தன்னைத்தானே தாங்கிக்கொண்டானோ! தன்னைத்தானே தோலையுரித்துக்கொண்டானோ? "பாதியா யழுகிய கால்கையரோனும் - பழிதொழிலு மிழிகுலமும் படைததாரோனும், ஆதியா யரவணையா யென்பராகில் - அவரன்றோ யாம் வணங்குமடிகளாவார், சாதியா லொழுக்கத்தால்மிக்கோரோனும்-சதுமறையால் வேள்வியால் தக்கோரோனும், போதில்நான்முகன்பணியப் பள்ளிகொள்ளும் - பொன்னரங்கம்போற்றாதார் புலையர்தாமே." இதற்கு சைவர்கள் என்னசொல்லுவார்கள்? இவ்வாறு ஒன்றற்கொன்று விரோதமான விருத்தாந்தங்கள் அநேகமுண்டு. சமயிகள் தங்கள் சித்தாந்தங்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து, ஒருவழியாய் ஒரேசித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்து, நாதனொருவனே யென்றறிந்துகொண்டபிறகு, நாஸ்திகர்களுக்குக் கல்லிலாவது புல்லிலாவது மண்ணிலாவது மரத்திலாவது தங்கள் நாதனைக்காட்டுவார்களாகில் அவர்களுக்குப் பெருமையாயிருக்கும்.

கையொப்பக்காரன்.

தேவதைகளைச்செய்தல்.

"நிச்சயமாகவே மனிதன் முழுபயித்தியக்காரன்; ஒருபூச்சியை யுண்டுபண்ணமாட்டாதவன்; ஆயினும், டஜன்கணக்காய்த் தேவதைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பான்," என்று தற்காலசரித்திரத்தில் மதசித்தாந்தத்தை நம்பாத முதல்புருஷராயிருந்த பெருந்தகைய 'மாண்டெயின்' என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். அவர் அக்காலத்திலே வயது முதிர்ந்தவராயிருந்தும், ஒருவன் தன்னுடைய அண்டை அயலாரின் அபிப்பிராயத்துக்கு வேறுபட்ட அபிப்பிராயங்கொள்ளுவதற்காக அவனை உயிரோடு தீயிலிட்டு எரிப்பது நியாயமும் விவேகமுமான காரியமாவென்று அனுமானிக்கத் துணிந்ததினால் உலகத்தாரை பிரமிக்கச்செய்தார்.

வேதசிவாகம புராணாதிகளின் இயல்பு·

என்னும்மகுடத்தாற்பிறந்த

விகடம்.

ஐயா, யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீநாராயணபிள்ளையவர்களே! "நிகண்டுகற்று, இலக்கிய ஆராயச்சிசெய்து, இலக்சணநூல்களிலேபயின்று, அடிதொடைமுதலியசந்திகளைக் கூட்டியும், பிரித்தும் உணரவல்லவித்துவான்களுக்கேயன்றி யேனையோர்க்கு வேதசிவாகமபுராணாதிகள் சிறிதும் பயன்படாதிருக்கின்றது"

என்றுதாங்கள்கூறியுள்ளதைக் கூர்ந்துபார்க்கின் வித்துவான்களுக்குத்தான் வேதசிவாகமபுராணாதிகள் உரித்தென்றும், யேனையோரைப் பிரித்துள்ளதும ஸ்பஷ்டம். இக்கருத்தையாதாரமாகக்கோடற்குத்தாங்கள் மூலமாகிய வேதத்திலேனும், சிவாகமத்திலேனும் ஓர்ஸுலோகத்தைச்சாட்சியாக வெடுத்தோதவல்லீரேல், எம்போலியர்க்கும், தங்கள்போலியர்க்குஞ்சம்மதம் — இன்றேல் என்னமதமெனத்தங்கள்போன்ற வித்வசிரோமணிகள்தான் நவிலவல்லர்.

ஸ்ரீமான் பிள்ளையவர்களே! வேதாகமங்கள் சரியையாதி நான்கினையுமே கட்டாயங்கூறுகின்றதை நம்போலிக ளறிவரோ; அன்றியும் சரியை கிரியை யோகம் ஆகியமூன்றும் ஞானத்தற்குச் சாதனமெனத்தாங்களு மறிவீர்களே. அந்தஞானமும் ஜநநமரணமற்ற நெறியை ஜீவகோடிகளறிந்து உய்யுமார்க்கமன்றோ! அங்ஙனமிருக்க, ஷ ஞானமார்க்கத்தைப்புகலும் வேதாகமங்களுக்கும், இலக்கிய விலக்சண வித்தைகளுக்கும் என்னசம்பந்தம்! ஞானமென்பது வித்தைக்கு வித்தையெனத் தங்கள் ஆசாரியர் போதிக்கவில்லையா? ஐயோபாபம்! எல்லாமுணர்த்து இதைமாத்திரம் போதிக்க மறந்தார் போலும்.

ஐயா, யாழ்ப்பாணப்பிள்ளையவர்களே! நிக்கண்டு, இலக்கிய இலக்கண முதலியன கற்பதனால்தான் ஞானம்சித்திக்கும் எனுங்கட்சியைத்தாங்களும் ஷ மூன்று மில்லாமலே ஞானம் சித்திக்குமென நாமும் ஏற்றுச்சற்றேவாதிக்கப்புகலாமா!

மேற்கூறிய கடைவினாவிற்குமாத்திரந் தாங்கள் தயைபுரிந்து விடையளிப்பீர்களானால் வினாவழு, விடைவழு, தர்க்கவழு, நியாயவழு முதலியவழுக்களின்றி வாதத்தையாரம்பிக்க முயல்வோம்.

ஐயா, வேதசிவாகமபுராணவல்லபிள்ளையாரே! கல்வியிற்சிறேர்ந்தவித்வான்களுக்கே வேதசிவாகமபுராணாதிகள் விளங்கற்பாலனவாயின் வேதவைஷ்ணவாகமபுராணாதிகளின் மர்மங்களையுணர்வதற்குஉள்ள நிகண்டு, இலக்கியம், இலக்கணம்யாது? வேதாகமபுராணாதிகளெனப் பொதுப்படவெழுதித் தொலைக்காமல் வேதசிவாகமபுராணாதிகளென் றெழுதத் தூண்டியதென்னை? மதாபிமானமல்லவா! இத்தகைய அபிமானத்தடிப்பையுடைய நீர்தானா வேத நுட்பார்த்தத்தையுணர்ந்து போதமிகுந்து ஓதப்புறப்பட்டீர்! பளா, பளா!! நன்று, நன்று!!

சைவம், வைஷ்ணவம் என்கின்ற பேதத்தையுடைய நீர்தானா அபேதமாகிய ஞானத்தை யூட்டவல்லீர்! அல்லது நும்மைப்போன்றபேதத்தையுடைய சரியையாதிமூன்றையுமே யுணர்த்தத் தவஜம்பூண்டீரா!

ஐயா, இலக்கிய இலக்கணவல்லபிள்ளையாரே! நும் ஆர்ட்டிகில், நான்காம்வரியின் ஈற்றில் பயன்படாதிருக்கின்றதுஎன்று ஏகவசனமாகமுடித்த வினைமுற்றிற்கு எழுவாயெது? அன்றியும் முதல்பாராவின் ஈற்றில் இருக்கின்றனஎன்று பகுவசனமாக முடித்த முற்றுவினையின் கர்த்தாயாது? ஷ இரண்டினையும் நீர் கவனித்துப்பார்ப்பீரானால் நும்முடைய இலக்கிய இலக்கணசாமார்த்தியம் நும்மையேமலைக்கும்படி செய்யும். இஃது ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும்போலும். பிள்ளையாரே!

நிறைகுடந்தளம்புமா? அரைகுடந்தளம்புமா?

கிருஷ்ணகிரி

உண்மைவிரும்பி.

மெய்யறிவு·

க-ம் பாகம்.

(134-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

(பிரமோத்திரகாண்டம் கன்மாடபாதன் சரித்திரம்) வசிஷ்டர் முதலிய ரிஷிகளும் மாமிசம் புசித்துவந்ததாகவும், மாமிசமும் மதுவும பிதிரருக்குப் பிரீதியானவையாகவும், அவற்றிற்குப் பிரத்தியாம்நியாயமாக இக்காலத்தில்-உழுந்தும் தேனும் படைக்கப்படுகிறதாகவும் தெரியவருகிறது. மாமிசம் புசிப்பதற்குப் பூர்வகா[redacted] சாஸ்திரமிருந்தது; புசிக்கக்கூடாதென்பதற்கு இக்காலத்தில் சாஸ்திர மிருக்கிறது. இதனாலே ஒவ்வோர் காலத்தில் ஒவ்வொரு ஏற்பாடிருந்ததாகத் தெரியவருகிறபடியால், இனியொரு நூதனமான ஏற்பாடுசெய்தாலும் செய்துகொள்ளலாம், தற்கால ஏற்பாட்டை ஒழித்து பூர்வீக ஏற்பாட்டை அனுசரித்தாலும் அனுசரிக்கலாம. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட சாஸ்திரங்களை மேற்கோளாகக்கொள்ளாமல், உள்ள சங்கதிகளை யோசித்து உண்மையைக் கண்டறிவதே எனது பட்சம்.

இப்போது நமது ஆராய்ச்சியிலிருக்கிற விஷயத்திற்குத்திரும்பி அதை யின்னும் ஆலோசிப்போம். மயிலிறகு, ஆமையோடு, கஸ்தூரி, கோரோசனை முதலிய சில புலால் பதார்த்தங்களை உபயோகித்துவருகிறார்களே, அது தகுமாவென்றால்; ஆகாரமாகவல்ல, அவிழ்தமாக உபயோகிப்பதற்குத் தோஷமில்லையென்பார்கள். இது எவ்வளவு மூறைமையோ வாசிப்பவர்களே யோசிக்க வேண்டும். தேகசுகம் மாறியிருப்பதைச் சீர்ப்படுத்தி பழயபடி சுகத்தைக் காத்துக்கொள்ளுவதற்காகவே இந்த அவிழ்தப்பிரயோகம். நாம் சாப்பிடுகிறதும் சுகத்திற்காகத்தான்; ஆகையால் சாப்பிடுகிற சாப்பாடும் மருந்தேயாகும். (நாயனார் குறள் - அதி - கூ௫, மருந்து.) சுகம் மாறினபிறகு அதைச்சீர்ப்படுத்திக்கொள்ள பின்புத்தியாக நீங்கள் புலால் புசித்தால், முன்னிருக்கிற சுகத்தைக் காத்துக்கொள்ளவும், அதை விர்த்திசெய்யவும் முன்புத்தியாக நாங்கள் புலால புசிக்கிறோமென்று புலால் தின்பவர்கள் சொன்னால், சைவர்கள் என்ன உத்தரஞ் சொல்லுவார்களோ?

புலைய னொருவன் ஒருசைவனுடைய ஓர் விரல் முனையைத் தொட்டால், அந்தவிரல் முழுமையையும் கழுவினாலும் தீட்டுப்போகாதென்று, தரித்திருந்த வஸ்திரங்களை யெல்லாம் தோய்த்தும், ஸ்நானஞ்செய்தும், தேகமுழுவதும் சுத்திசெய்கிறார்கள். இதினாலே தீட்டென்பது முழுதும் வியாபிக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது. அப்படியிருக்க, ஒருகலம் இருகலம் தண்ணீரைப்புலையன் தொட்டமாத்திரத்தில் தீட்டாய்விடுகிறதென்பதற்கும், ஒருகுளத்தில் அநேக புலையர்கள் குளித்து எச்சிலுமிழ்ந்து என்ன அக்கிரமம் செய்தபோதிலும் தீட்டுப்படாதென்பதற்கும் உண்மையானகாரணம் அப்படிச்சொல்லுகிறவர்களுக்கே தெரியவேண்டும்.

யான் மேலே கேட்டுக்கொண்டபடி நடுவு நிலைமையாக புலான் மறுத்தலைப்பற்றி சமாதானம் சொல்லப்புகுவோர், இதின்பின்னால் இரண்டாவது விஷயமாக வரும் 'கொலைமறுத்தலையும்' வாசித்தபிறகு சொல்லத்துணிவார்களென்று கோருகின்றனன்.

உ-வது கொலைமறுத்தல்.

வெட்டுவது, அறுப்பது முதலிய கொடியசெய்கையால் எதற்கேனும் உபத்திரவ முண்டுபண்ணி அதின் உயிரைப்போக்குவதே கொலையாகும். அப்படிக்கொல்லாதிருப்பதே கொலைமறுத்தல். கொலைமறுத்தலெனப்பொதுப்படச்சொன்னமையால் சிலவற்றைக்கொல்லலாகாதென்றும் சிலவற்றைக்கொல்லலாமென்றும் பொருள்படாது. அதனால் கொலைசெய்வதே கூடாதென்போமாகில், முதலாவது புலான்மறுத்தலில் கண்டிருககிறபடி ஜலத்தில் கண்ணுக்குப் புலப்படாத அற்ப ஜந்துக்களை ஜலபானத்தோடுகூட விழுங்கும்படி நேரிடுவதால், புலையையும் கொலையையும் பரிஷ்காரமாய்த் தவிர்ப்பது எப்படி? பேன், மூடி, தேள், பாம்பு, இப்படிப்பட்ட உபத்திரவஞ்செய்யும் ஜந்துக்களை ஒழிப்பது எப்படி? பாம்புக்குப் பால்வார்த்தும் தேளுக்குத் தேன்விட்டும் வளர்க்கிறார்களோ? தாங்கள் புலால் புசிப்பதில்லை, கொலைபுரிவதில்லையெனத் தங்களைப் பூஷித்தும், அப்பாதகஞ்செய்கிறார்களென்று அநேகரைத் தூஷித்துந்திரிகிறவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஜந்துக்களை என்னசெய்கிறார்களோ அது அவர்களுக்கும் மற்றவர்

களுக்கும் தெரிந்தேயிருக்கிறது. அவர்கள் அவற்றைக்கொல்லாமல் அப்புறப்படுத்திவிடுகிறார்களென்போமானால், அதுஅது தன்தன் இடத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்தால் ஜீவித்திருப்பது கஷ்டம். நீரிலிருப்பது தரையில் ஜீவியாது, தரையிலிருப்பது நீரில ஜீவியாது; மற்றவைகளையும் அப்படியே யோசித்து அறிந்துகொள்க. மேலே 'அப்புறப்படுத்திவிடுகிறார்கள்' என்கிற வாக்கியத்தைநான்எழுதினபோது ஒருயோகியினுடையபாடல் என்னுடையஞாபகத்திற்குவந்தது; அதாவது:—'தூங்காமற்றூங்கிசுகம்பெறுவதெக்காலம்.' இந்தவாக்கியநடையாக 'கொல்லாமற் கொன்று குணமபெறுவதெக்காலம்' என,தாங்களாய்க் கொல்லாமல் ஓரிடத்திலிருப்பதை எடுத்து மற்றோரிடத்தி லெறிந்துவிட்டு, அதைத்தானாய்ச்சாகும்படிசெய்வது தங்களுக்குச் சற்குணமென்று நினைத்திருக்கிறார்களாக்கும். அப்படிப்பட்ட ஜந்துக்களைச் சாகும்படி செய்யாமல், பிழைத்துப்போகும்படி அண்டை அயல்வீடுகளில் போட்டுவிடுகிறார்கள், துறத்தி விடுகிறார்களென்றால், முள்ளைப்பிடுங்கிப்போட்டு வசியை அடித்துக்கொண்டதுபோலாம். அண்டை அயலார் கெட்டுப்போனால் போகட்டும், தாங்களும் தங்கள்குடும்பத்தாரும் சுகமடைந்தாற் போதுமென்பது எவ்வளவு ஜீவகாருண்யம் !! மனிதனுடைய தலைமயிரிலுள்ள பேனை நாயினுடம்பிலுள்ள மயிரில் விட்டாலும அது பிழையாது. கொலைமறுத்தல்விஷயம் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சிசெய்தால் யாவரும் சுலபமாய் நிர்ணயிக்கத்தக்கதாகையால், இதைப்பற்றிவிசேஷமாய்ச் சொல்ல எனக்கு இஷ்டமில்லை. ஆயினும், முக்கியமானதாக எனக்குத் தோற்றுகிற ஒரு சங்கதியைமாத்திரம் எடுத்துக்காட்டி இதைமுடித்துப்போடுகிறேன்.

(இன்னும்வரும்)

———o———

கைத்தொழிலைப்பற்றி.

ஒவ்வொருவரும் தாம்தாம் வாங்கிக்கொண்ட வேலைக்குத்தக்கவேதனம்கொடுக்கப் பிரீதியுள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். தாம் பெற்றுக்கொண்ட பொருளுக்குத்தக்க விலையைமனப்பூர்வமாய் கொடுத்தல் வேண்டும். இரண்டுரூபா பெறுமானவேலையை ஒரு ரூபாவுக்குப் பெற விரும்புபவன் யோக்கியன் அல்லன். தொழிலாளிகளுடைய தேகம் தாங்கக்கூடாத பளுவான வேலையை விதிப்பவன் எவனோ அவனுக்கு இரக்கமென்பது எள்ளளவுங் கிடையாது. உலகத்திலே, தொழிற்பிரயாசை நாளுக்குநாள் குறைதலேவேண்டும். தொழிலாளிகளுக்குப் பிரயாசை குறையாதிருக்குமாயின் உலகத்திலே நவநவமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்படும் யந்திரசூக்ஷிகளால் யாதுபயன்? கைத்தொழிலாளிகள் உலகத்தை ஐஸ்வரியத்தால் நிறைத்துவிட்டுத் தாங்கள் நித்திய தரித்திரத்தை யனுபவிடபதேன்? வேலையின் பிரயாசையைக் குறைக்கத்தக்க ஒவ்வொரு யந்திரமும் உலகத்துக்கல்லவோ அனுகூலமாதல்வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் வரவர வேலையின் காலஅளவைக் குறைக்கவல்லவோ பார்க்கவேண்டும். மிதமானஉழைப்பு எடுத்துக்கொள்வதே சந்தோஷ ஆஸ்பிதம். பிள்ளையின் பொருட்டும் பெண்சாதியின்பொருட்டும் தன்னை நத்தியவர்களின்பொருட்டும் உழைப்பெடுத்துக்கொண்டு அதனால் அவர்கள் சௌக்கியமடைவார்களானால் அதுவே அவ்வுழைப்பாளிக்குப் பரமசுகம். காலை நாலுமணிக்கு எழுந்து இராத்திரி பத்துமணிபரியந்தம் ஓச்சலொழிவில்லாமல் ஊழியனைப்போல் உழைத்தும் தனக்கும் தன் பெண்டுபிள்ளைகளுக்கும் கட்டத்துணிக்கும் குடிக்கக்கஞ்சிக்கும் எட்டிஎட்டாமற்போய்ப் பாழுங்கட்டையைப் பதினொரு நாழிகைக்குமேல் படுக்கையிற் கிடத்துவது உயிர்வாழ்க்கையன்று, உயிர்மாழ்கையே. இதுவேசெத்தும் சாவாமற்கிடக்கை.

தொழில்செய்யுங்காலங்களைக் குறைத்தேவருதல்வேண்டும் இவ்வளவு விசேஷ அதிசயத்தைத் தரத்தக்க இந்த பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் யந்திரசூக்ஷியின் அபிவிர்த்திக்கு தொழிலாளிக்கு வயிறார உண்டியும் உடல்மறைய வஸ்திரமு மட்டுமே போதாது, அவன் சுகியாகவும் இருத்தல்வேண்டும்.

என்னைத் தொழிலுக்கேற்ற ஊதியம் என்னவென்று கேட்டால், அவன் ஊதியம் அவன் தேகதிடத்தோ டிருக்கும் காலங்களிலெல்லாம் உண்டு மிகுதிப்பட்டது திடம்தப்பியகாலங்களிலும் வயிறார உண்டு உடுத்து உயிர்போகுமளவும்பேதியாததாயிருத்தல் வேண்டுமென்பேன். இப்படிக் கைத்தொழிலாளிகள் ஜீவனத்தைக்கெடுக்காமல் அவர்கள் உழைப்பை நாளுக்குநாள் குறைக்கவல்ல யந்திர சூக்ஷிகளைக் கண்டுபிடிப்போர் எல்லாருக்கும் நாம் கைலாகுகொடுப்போம். எந்த அரசில் கைத்தொழிலாளிகள் தேகங் கடுக்க உழைத்து வயிறுகடுக்க எட்டும் எட்டாமல் உண்ணப்பெறுகிறார்களோ அதுவே கொடுங்கோலரசு.

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்களும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்கள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிகமாக "தின்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, "தத்துவவிவேசினி" என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிரும்பினால்,அடியிற்கண்டிருக்கிற குறைந்தவீதத்திற்குப பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - இ .. அணா ச
தமிழ்ப்பிரதி ... - க - இ ... அணா உ

இரண்டுபிரதிகள் ஓரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடுமாதலால், அதிகபத்திரிகை ஒன்றுக்கு மேற்பட்டால் மாத்திரமே மாசமொன்றுக்கு வேறே இரண்டணா தபாற்செலவு கொடுக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இரட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடபக்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றி பெறுவதற்கு நமது மெம்பர்களும் நண்பர்களும் துணைபுரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்தியாவிலுள்ள
சுவக்கியானிகளை
மதிராஸ் சிக்கியுலர்சோசைட்டியில்
மெம்பர்களாகச் சேரும்படி
கேட்டுக்கொள்ளலாகின்றது.

உள்ளூர்மெம்பர் - மூன்றுமாசத்திற்கு—ரூ 3—0—0
வெளி " " —ரூ 1—14—0

செலுத்தவேண்டும். அப்படி சேருகிறவருக்கு "தின்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பத்திரிகையாவது, "தத்துவவிவேசினி" யாவது இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

தத்துவவிவேசினி.

நான்குபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அணா **1.**

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.)		Rs.	As.	P.	வெளியூர்—(அட்வான்சு.)		Rs.	As.	P.
மாசம்	1-க்கு	0	4	0	மாசம்	1-க்கு	0	5	0
ஷை	3-க்கு	0	10	0	ஷை	3-க்கு	0	13	0
ஷை	6-க்கு	1	2	0	ஷை	6-க்கு	1	8	0
வருஷம்	1-க்கு	2	2	0	வருஷம்	1-க்கு	2	14	0

எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளையும்
சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை இலிங்கசெட்டிவீதி
307 - வது நம்பர் வீட்டில்
பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும் ;
1886ம் - வருஷ முதல் சந்தாக்களையும்,
இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளையும்,
வேப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்
மதிறாஸ் செகுலர்சொசைட்டி ஆனரரிசெக்ரிட்டேரி
மெஸ்டர். அப்ஷன்துரை யவர்களுக்கும்,
அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Davaraja Moodelly Street,—Madras.